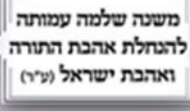

שתי משניות ליום משנה שלמה

יו"ל ע"י משנה שלמה

העמותה להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

מס' עמותה: 580553329

טל': 052-5802345 מייל: mishna.shlema@gmail.com
כתובת: עין שמש 23 גני תקווה 55900

פרויקט שתי משניות ליום - לעילוי נשמת
הרה"ק רבי אברהם מתתיהו ב"ר מנחם נחום זצוק"ל כ"ק האדמו"ר מסטפנשט
הרה"ק רבי חיים זאנוויל ב"ר משה זצוק"ל כ"ק אדמו"ר מריבניץ

"תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר: "הליכות עולם לו"
אל תיקרי הליכות אלא הלכות". - רש"י: הלכות - משנה וברייתא, הלכה למשה מסיני.

הלימוד היומי לעילוי נשמת

הרה"ק רבי ישראל יצחק ב"ר אליהו יאנובסקי זצ"ל
הרה"ק רבי ישכר בעריש מזידיטשוב ב"ר יצחק אייזיק מכפר ספרין זצ"ל
הגאון רבי משה נחמיה ב"ר משולם פהנוב זצ"ל
הגה"צ רבי יהושע בהגה"צ ר' אהרן צבי בריסק זצ"ל

משנה י"א

רבינו עובדיה מברטנורא

בְּאֵר אַחָב - לא אתפרש היכן הוא, והא קמ"ל דמים חיים הן.
וּמַעֲרַת פְּמִיִּים - מערה הסמוכה לעיר דן שמשם ירדן יוצא. ובלשון ישמעאל קורין לדן בניי"ס.
רבי יהודה אומר הרי היא בחזקת מותרת - ואין הלכה כרבי יהודה.
עַד שֶׁתִּצְלַל - עד שיחזרו המים צלולים בדמעיקרא. ואין הלכה כרבי ישמעאל.

בְּאֵר אַחָב שלא נתבאר היכן היא **וּמַעֲרַת פְּמִיִּים** מערה הנמצאת דרומית להר חרמון וממנה יוצא נהר הבניאס, שהוא אחד ממקורות הירדן - **כְּשֶׁרָה** מימיהם כשרים למי חטאת, שכן הם נחשבים 'מים חיים'. **הַמַּיִם שֶׁנִּשְׁתַּנּוּ מְרֵאֵיהֶם, וְשֶׁנִּשְׁנִינָה וְהִשְׁתַּנּוּ מִחֲמַת עֲצָמוֹן** ולא מחמת שהתערבב בתוכם משהו אחר - **כְּשֶׁרִין** למי חטאת. **אֲמַת הַמַּיִם הַבְּאֵה מִרְחוֹק** היינו שאמת המים מתמלאת ממעיין שהוא רחוק ממנה - **כְּשֶׁרָה** למי חטאת, **וּבְלִבָּד שֶׁיִּשְׁמְרָנָה שְׁלֵא יִפְסִיקָנָה אָדָם** היינו שיש לשמור שאדם לא יפסיק את זרימת המים מהמעיין אל אמת המים ונמצא שממלא מים שנפסקה זרימתם מן המעיין שהם פסולים, **רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר: הֲרִי הִיא בְּחֻזְקַת מִתְּרַת** היינו שאין לחשוש שאדם יעצור את זרימת המים, ואין צורך לשמור שאדם לא יפסיק את הזרימה. **בְּאֵר שְׁנַפְל לְתוֹכָהּ חֲרָסִית** שברי כלי חרס, ויש מפרשים מין עפר שעושים ממנו כלי חרס או שנפלה לתוכה **אֲדָמָה** ונעשו מימיה עכורים מחמת עליית חול ואבק מקרקעית הבאר - **יִמְתִּין לָהּ עַד שֶׁתִּצְלַל** כלומר יש לחכות עד שישקע העפר, ויחזרו המים להיות צלולים **דְּבָרֵי רַבִּי יִשְׁמַעְאֵל. רַבִּי עֲקִיבָא שְׁחֹלַק אוֹמֵר: אֵינּוּ צָרִיךְ לְהַמְתִּין** עד שיחזרו המים להיות צלולים, לפי שלדעת רבי עקיבא החול שבא מקרקעית המעיין אינו פוסל.

לעילוי נשמת

מורי ורבי הרה"ק יצחק יגן ב"ר יעקב ורחל זצוק"ל
מו"ר אבי דוד שלום ב"ר שלמה דב וברכה שיפמן ע"ה
הרבנית פערייל דבורה ע"ה בת הרב ישראל צבי יאיר
מרת חיה רויזא בת מוה"ר נטע צבי שלינגר ע"ה

לקבלת המשנה היומית למייל או לוצאפ ולהנצחות

ניתן לשלוח מייל לכתובת: mishna.shlema@gmail.com

או לשלוח הודעה לנייד: 052-5802345 או: 053-4287288

משנה א'

משנתנו עוסקת במים מקודשים שהתערבבו בתוכם משקים אחרים. ובלשון המשנה הכלי שקידשו בתוכו את המים נקרא 'צלוחית'.

רבינו עובדיה מברטנורא

צלוחית - כלי שנותנים בו המים המקודשים לאחר שהשליך האפר לתוכן קרוי צלוחית, והכלי שנותנים בו המים כדי לקדשן קודם שיתנו בה האפר, קרוי שוקת. **מים כל שהן** - שאינן כשרים להזאה.

יזה שתיים - שאם מזה אחת, שמא אין כאן מן הכשרים, אבל כי מזה שתיים, אי אפשר דליכא בחדא מנייהו מן הכשרים. והזאה אינה צריכה שיעור.

וחכמים פוסלים - קטברי הזאה צריכה שיעור ואין מצטרפין ההזאות. והלכה כחכמים. ורמב"ם פירש, יזה שתי הזאות וישליכם חוץ לכלי וישאר השאר מי חטאת כשרים. ופליאה היא בעיני, דבפרק כל הזבחים בגמרא (דף פ') משמע כמו שפירשתי.

יניחנה בתמה והטל עולה - שדרך הטל לעלות כנגד החמה. וכן הוא אומר (שמות ט"ז) ויהי בבוקר ותעל שכבת הטל. ואין הלכה כרבי אליעזר.

יערה וכו' - מריק מזה שבתוך הכלי, ואינו כשר להניח בו מי חטאת עד שינגב מן המשקים ומי פירות.

יערה ואינו צריך לנגב - דאם איתא דנשאר ממנו בכלי היה רישומו ניכר.

צְלוּחִית שיש בתוכה מים מקודשים **שְׁנַפַּל לְתוֹכָהּ מִם** שאינם מקודשים **כָּל שֶׁהֵן** אפילו אם נפלו לתוכה מים בכמות קטנה - **רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר: יִזָּה** ממי התערובת **שְׁתֵּי הַזְּיוֹת** על הטמא, במקום הזאה אחת. בגמרא (זבחים פ, ע"א) מבואר טעמו של רבי אליעזר (לדעת רב אשי) - שרבי אליעזר סובר 'אין בילה' - כלומר שאין המים שנפלו לתוך הצלוחית נבללים בתוך כל המים המקודשים, כלומר שאין אומרים שבכל טיפה וטיפה מעורבבים בה מים מקודשים ושאינם מקודשים, לפיכך אם יזה על הטמא מן המים הללו הזאה אחת, יש לחשוש שמא אין בה מן המים המקודשים כלל, אלא כולה מן המים שאינם מקודשים, אבל כשמזה שתי הזאות, לא יתכן שלא יהיה באחת מהן משהו מן המים המקודשים, שהרי נפלו לתוך הצלוחית מים שאינם קדושים בכמות קטנה, ולדעת רבי אליעזר הזאה אינה צריכה שיעור (היינו שאין כמות מים מינימלית שחייב להזאות על הטמא כדי שיטהר, אלא בכל כמות שהיא הוא נטהר), וכמה שיש מן המים המקודשים בשתי ההזאות דיה לטהר את הטמא. ויש דעה אחרת בגמרא שם (דעת רבא), שטעמו של רבי אליעזר הוא מפני שהוא סובר 'שיש בילה' - היינו שבכל טיפה וטיפה מעורבבים בה מים מקודשים ושאינם מקודשים, וכן הוא סובר שהזאה אינה צריכה שיעור, ואפילו אם מזים על הטמא כמות כל שהיא הרי הוא נטהר, לפיכך די היה אמנם אפילו בהזאה אחת בלבד, שהואיל ויש בילה הרי יש בכל הזאה משהו מן המים המקודשים, אלא שקנסוהו חכמים שיזה שתי הזאות כדי שלא ירוויח ע"י תוספת המים שאינם מקודשים ולא יבוא להרבות את המים המקודשים במים שאינם מקודשים **וְחֻכְמֵיהֶם** - **פּוֹסְלִין** את כל המים, לפי שסוברים הם: הזאה צריכה שיעור, ואין הזאות מצטרפות לכשיעור, וכיוון שעל כל הזאה יש חשש שמא יש בה מן המים שאינם מקודשים, ונמצא שאין בה שיעור הזאה מהמים המקודשים, לפיכך התערובת כולה פסולה להזאה, ואע"פ שמהתורה בטלים המים שאינם מקודשים ברוב, מכל מקום החמירו חכמים במי חטאת שלא לבטלם. **יָרַד לְתוֹכָהּ** לתוך הצלוחית עם המים המקודשים **טַל** - **רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר: יִנְיַחְנָהּ בַּחֲמָה** בשמש **וְהֵטַל עוֹלָה** יתאדה מתוכה, שכן טבעו של הטל להתאדות בשמש, והמים שנשארים בצלוחית כשרים להזאה **וְחֻכְמֵיהֶם** - **פּוֹסְלִין** את המים להזאה, שלדעתם הטל שהתערבב במים אינו מתאדה בשמש. **נָפַל לְתוֹכָהּ מִשְׁקִין** היינו אחד משבעת המשקים שהם: מים, חלב, שמן, טל, יין, דם ודבש דבורים **וּמֵי פְּרוֹת** מיץ היוצא מהפירות (חוץ ממה שיוצא מזיתים וענבים) - **יַעֲרָה** ישפוך את כל המים, משום שנפסלו, **וְצָרִיךְ לְנַגֵּב** ולא רשפך את תכולת המים, צריך לנגב את הכלי, שכל זמן שלא ניגב את הצלוחית משאריות התערובת, אסור לשים בתוכה מים מקודשים אחרים. ואם נפל לתוך הצלוחית **דָּיו**, או שנפל **קוּמוֹס** שרף מן האילן שניתן לצבוע איתו, או שנפל **וְקִנְקִנְתוֹס** צבע שנעשה ממים שיש בהם נחושת, **וְכָל דָּבָר שֶׁהוּא רוֹשֵׁם** וכן אם נפל לתוכה דבר שהוא רושם, היינו שעושה רושם וסימן - **יַעֲרָה** ישפוך את המים, **וְאִינוּ צָרִיךְ לְנַגֵּב** את הצלוחית לאחר ששפך את המים, שאילו נשאר מהם משהו בכלי היה הדבר ניכר בכלי, שהרי היו רואים שנשאר צבע בכלי.